



«Qui estima Déu,  
també ha d'estimar  
el seu germà»

PARAULES de vida



SEBASTIÀ  
TALTAVULL ANGLADA,  
Bisbe de Mallorca

## L'amor a Déu es mesura a través de l'amor als altres

Solem ser molt sensibles a l'hora d'exigir dels altres la màxima honradesa. De cada vegada hi ha més control social sobre persones i grups per la seva actuació dubtosa en el món de l'economia i les finances, i en el món de la política, per la seva relació concomitant. En qualsevol camp, a més, la corrupció és símptoma de comportaments poc nets, d'injustícies, de fraus, d'avarícia, d'orgull i d'hipocresia. Entre d'altres, són les actituds per les quals Jesús, citant paraules d'Isaïes, els diu: «**aquest poble m'honora amb els llavis, però el seu cor es manté lluny de mi**» (Mc 7,6). És la conclusió a la qual arriba quan li retreuen que els seus deixebles mengen amb les mans impures, és a dir, sense rentar-se les mans, una qüestió purament exterior i ritual.

Serà important, per tant, fixar-nos en allò que és exterior i allò que és interior, dilema que ens situarà davant l'exigència d'honradesa. Als qui només es fixen en el culte exterior, poc els importa ser honorats, més aviat els agrada semblar-ho, ja que la seva vida s'ha corromput en el seu interior i viuen només de la façana que amaga les més grans injustícies. Jesús dona tota la importància a l'actitud interior, la que adopta el cor, allò que decideix la persona en la seva intimitat, i per això diu que «**només allò que surt de l'home el fa impur, perquè de dins de l'home, és a dir, del seu cor, en surten els**

**pensaments dolents que el porten a cometre fornicacions, robatoris, assassinats, adulteris, estafes, maldats, enganys, indecències, enveges, insults, arrogància, insensatesa**» (Mc 7,20-22). La llista és de Jesús, són paraules seves.

¿Quina és, idò, la vertadera actitud religiosa? Sant Jaume ho diu ben clar: «**La religió pura i sense taca als ulls de Déu és que ajudeu els orfes i les viudes en les seves necessitats, i us guardeu nets de la malícia del món**» (Jm 1,27). L'amor a Déu es mesura a través de l'amor als altres, especialment als qui passen més necessitat. En aquests temps de tanta penúria econòmica i de crisi de valors, serà bo que ens demanem a qui feim costat, a qui ajudam i atenem, cap a quines capes de la nostra societat dediquen un major esforç les nostres comunitats cristianes, i on hi ha més persones compromeses.

Som convidats a viure la **religió del manament nou de l'amor**, estimant com Jesús estima, la religió que fa del Déu Amor la força interior d'on neix tota obra bona, tota iniciativa social al servei del bé comú, tot esforç per a defensar la dignitat i els drets de tota persona. Tinguem presents les paraules de sant Joan: «**Si algú afirmava "jo estim Déu", però no estima el seu germà, és un mentider, perquè el qui no estima el seu germà, que veu, no pot estimar Déu, que no veu... Qui estima Déu, també ha d'estimar el seu germà**» (1Jn 5,20-21).



SEBASTIÀ  
TALTAVULL ANGLADA,  
Bisbe de Mallorca

## El amor a Dios se mide a través del amor a los demás

Solemos ser muy sensibles a la hora de exigir de los demás la máxima honradez. Cada vez hay más control social sobre personas y grupos por su dudosa actuación en el mundo de la economía y las finanzas, y en el mundo de la política, por su relación concomitante. En cualquier campo, además, la corrupción es síntoma de comportamientos poco limpios, de injusticias, de fraudes, de avaricia, de orgullo y de hipocresía. Entre otras, son las actitudes por las que Jesús, citando palabras de Isaías, les dice: **«este pueblo me honra con los labios, pero su corazón está lejos de mí»** (Mc 7,6). Es la conclusión a la que llega cuando le recriminan que sus discípulos comen con las manos impuras, es decir, sin lavarse las manos, una cuestión puramente exterior y ritual.

Será importante, por tanto, fijarnos en lo que es exterior y lo que es interior, dilema que nos situará ante la exigencia de honradez. A los que solo se fijan en el culto exterior, poco les importa ser honrados, más bien les gusta parecerlo, ya que su vida se ha corrompido en su interior y viven solo de la fachada que oculta las más grandes injusticias. Jesús da toda la importancia a la actitud interior, la que adopta el corazón, lo que decide la persona en su intimidad, y por ello dice que **«lo que sale de dentro es lo que hace impuro al hombre. Porque de dentro del corazón del hombre salen los malos propósitos, las fornicaciones, robos, homicidios, adulterios, codicias, injusticias, fraudes, desenfreno, envidia, difamación, orgullo, frivolidad»** (Mc 7,20-22). La lista es de Jesús, son sus palabras.

¿Cuál es, pues, la verdadera actitud religiosa? Santiago lo dice bien claro: **«La religión pura e intachable a los ojos de Dios Padre es ésta: visitar huérfanos y viudas en sus tribulaciones y no mancharse las manos con este mundo»** (St 1,27). El amor a Dios se mide a través del amor a los demás, especialmente a los que pasan más necesidad. En estos tiempos de tanta penuria económica y de crisis de valores, será bueno que nos preguntemos a quién apoyamos, a quiénes ayudamos y atendemos, hacia qué capas de nuestra sociedad dedican un mayor esfuerzo nuestras comunidades cristianas, y dónde hay más personas comprometidas.

Estamos invitados a vivir la **religión del mandamiento nuevo del amor**, amando como Jesús ama, la religión que hace del Dios Amor la fuerza interior de donde nace toda obra buena, toda iniciativa social al servicio del bien común, todo esfuerzo para defender la dignidad y los derechos de toda persona. Tengamos presentes las palabras de san Juan: **«Si alguien afirma “yo amo a Dios”, pero no ama a su hermano, es un mentiroso, porque el que no ama a su hermano, a quien ve, no puede amar a Dios, a quien no ve... Quien ama a Dios, debe amar también a su hermano»** (1Jn 5,20-21).

## SANTORAL de la setmana

### Dilluns, 30.

Dilluns de la setmana XXII.

Sants Fèlix i Adaucte, sant Pammaqui. Beata Maria dels Àngels Ginard. Missa: 1Te 4, 13-18; Sal 95, 1. 3. 4-5. 11-12a. 12b-13; Lc 4, 16-30.

### Dimarts, 31.

Santa Teresa de Jesús Jornet,

sant Josep d'Arimatea, sant Arístides, sant Ramon Nonat. Missa: 1Te 5, 1-6. 9-11; Sal 26, 1. 4. 13-14; Lc 4, 31-37.

### Dimecres, 1.

Dimecres de la setmana XXII.

Sant Josuè, sant Gil, sant Terencià. Missa: Col 1, 1-8; Sal 51, 10. 11; Lc 4, 38-44.

### Dijous, 2.

Dijous de la setmana XXII.

Sant Zenó, sant Antoni, sant Pròsper. Missa: Col 1, 9-14; Sal 97, 2-3ab. 3cd-4. 5-6; Lc 5, 1-11.

### Divendres, 3.

Sant Gregori el Gran papa,

santa Febes, sant Mansuet. Missa: Col 1, 15-20; Sal 99, 2-5; Lc 5, 33-39.

### Dissabte, 4.

Dissabte de la setmana XXII.

Sant Moisès, santa Rosalia, sant Bonifaci I papa. Missa: Col 1, 21-23; Sal 53, 3-4. 6. 8; Lc 6, 1-5.

### Diumenge, 5.

Diumenge XXIII de durant l'any i setmana III del saltiri.

Sants Acont, Hercolà i Taurí; sant Bertí; santa Teresa de Calcuta. Missa: Is 35, 4-7a; Sal 145, 6c-7. 8-9a. 9bc-10; Jm 2, 1-5; Mc 7, 31-37.



**LLUC**  
Jardí Naturalista  
Germà Macià Ripoll





**PROJECTE CONSTRUCCIÓ AULA DE NATURA**  
 PROYECTO CONSTRUCCIÓN AULA DE NATURALEZA  
 NATURE WORKSHOP BUILDING PROJECT  
 PROJEKT BAU EINES NATURKLASSENZIMMER

**APORTACIONES**  
 Aportaciones · Contributions · Beiträge

FUNDACIÓ SANTUARI DE LLUC  
 ES80 2100 4684 1702 0000 1758

*Gracias. Gracias. Thank you. Vielen Dank*

jardinnaturalista@luc.net

### AQUESTA I MÉS INFORMACIÓ



bisbat de mallorca



@bisbatmallorca



www.bisbatdemallorca.org



bisbat de mallorca



@bisbatdemallorca



www.agenciabaleria.org

EDITA: Secretaria de Comunicació C/. Seminari, 4 3r pis / 07001 Palma (Illes Balears) / Tel. 971 21 46 01 / mcs@bisbatdemallorca.org

DIRECCIÓ: Bisbat de Mallorca / www.bisbatdemallorca.org

IMPRIMEIX: Serveis Gràfics Eugeni - C/. Seminari, 4 / 07001 Palma (Illes Balears) / Tel. 971 24 49 79 / tgeugeni@gmail.com / Dipòsit legal: PM 696/1986



Mosaic



Esglesia  
Noticia

## El Capítol de Santiago aprova el camí de Lluc i el camí Lul·lià com a oficials

La distància recorreguda en aquests camins podrà complementar la dels camins peninsulars.

El Capítol de Santiago aprovà el passat dia 15 de juliol el camí de Lluc i el camí Lul·lià com a parts integrants d'algun dels camins peninsulars, autoritzant que es reconegui la distància recorreguda en aquests camins i que es puguin complementar en els camins de la Península propers a la meta del sepulcre de l'apòstol sant Jaume.

La sol·licitud fou presentada per Mn. Jaume Alemany, canonge honorari d'aquella seu i president de l'Associació Camí de Santiago - Mallorca, sol·licitant la validesa d'aquests dos camins com a part oficial del Camí de Santiago.



**CATEDRAL  
DE SANTIAGO**

## Dolor y gozo

Antoni Alzamora, Prevere

El cansancio, las contrariedades, las dudas frente a la lúgubre situación de un futuro incierto, la angustia, la obscuridad de la mente aprisionada, la soledad ante las dificultades que uno debe afrontar personalmente. Todo esto y algo más forma parte de un conglomerado de cosas y sentimientos que golpean una y otra vez el alma



de alguien que se dice y se siente creyente, por un don de Dios, pero que en el fondo está muy cerca de la experiencia del profeta Jeremías cuando exclamaba desesperadamente: "Me sedujiste, Señor, y me dejé seducir, me pudiste..., me hiciste pasar por el hazmerreir de la gente, hasta que me dije a mí mismo: basta, ya no volveré a hablar más de Él. Pero su Palabra, incrustada en mi interior, era como un fuego devorador que consumía mis entrañas y mis huesos. Yo intentaba sofocarlo, pero no podía..." Esta es la condición de los mortales, tocados por la fe que se atribuye a sí misma la paradoja del misterio, capaz de unir al mismo tiempo terror y gozo indescriptible, a la espera del día soñado de aquel encuentro definitivo con la Verdad, hermana fiel de la Vida y del Camino que se abrazan inquebrantablemente con la persona de Jesús, único Señor del universo. Con la certeza de esta última frase uno recobra el valor para enfrentarse a cualquier situación que pretenda poner en peligro la esperanza de alcanzar un día la suprema felicidad que está tan cerca de la cruz de Jesús como de su resurrección... Exactamente ocurrió en María, la Madre, cuando, después de pasar el tormento de la pasión y muerte de su Hijo, vibró de alegría inmensa e inaudita con la sola mirada de su Hijo resucitado... Mientras tanto, en el devenir de los días de nuestra existencia se impone la necesidad de saber convivir adecuada y simultáneamente con el dolor y el gozo, en el vaivén continuo de nuestro acontecer personal y colectivo.

## Lectura del llibre del Deuteronomi 4, 1-2. 6-8

Diumenge XXII de durant l'any

Moisés digué al poble: -«Ara, Israel, escolta els decrets i les prescripcions que avui vos enseny, i compliu-los. Així viureu, entrareu al país que el Senyor, el Déu dels vostres pares, vos dóna, i en prendreu possessió. No afegiu res als manaments que jo us don ni en lleveu res. Compliu els manaments del Senyor, el vostre Déu, que us don avui. Guardau-los i posau-los en pràctica. Si ho feis així, tots els pobles vos tindran per gent de seny i molt intel·ligent: quan sentiran dir que heu rebut tots aquests decrets, diran: "Aquest poble és una nació de seny i molt intel·ligent." I realment, ¿quina és la nació que tenguí els seus déus tan a prop, com el Senyor, el nostre Déu, és a prop de nosaltres sempre que l'invocam? I, ¿quina és la nació, per gran que sigui, que tenguí uns decrets i unes prescripcions tan justes com aquesta Llei que jo us he donat avui?»

### Salm responsorial (salm 14)

Senyor, ¿qui podrà estar a ca vostra?

### Lectura de la carta de sant Jaume 1, 17-18. 21b-22. 27

Germans meus estimats, tot lo que rebem de bo, tot do perfecte, prové de dalt, baixa del Pare dels estels. En ell, no canvia res, no hi ha ni ombra de variació. Ell ha decidit lliurement que la proclamació de la veritat ens fes néixer a la vida, perquè fóssim com un primer fruit de tot lo que ha creat. Acolliu amb docilitat la paraula plantada en vosaltres. És una paraula que té el poder de salvar-vos. Però no us limiteu a escoltar-la, que us enganaríeu a vosaltres mateixos: l'heu de posar en pràctica. La religió pura i sense taca als ulls de Déu és que ajudeu els orfes i les viudes en les seves necessitats, i us gardeu nets de la malícia del món.

### Lectura de l'Evangelio segons sant Marc 7, 1-8a. 14-15. 21-23

En aquell temps els fariseus i alguns mestres de la Llei que venien de Jerusalem, es reuniren entorn de Jesús i se'n temeren que alguns dels seus deixebles menjaven amb les mans impures, és a dir, sense haver fet la cerimònia de rentar-se-les. Heu de saber que els fariseus, i en general tots els jueus, seguint la tradició que han rebut dels ancians, no mengen mai sense haver-se rentat les mans ritualment i quan tornen del mercat no mengen, sense haver-se banyat; i observen per tradició moltes pràctiques semblants, com és fer passar per l'aigua copes i gerros i olles. Els fariseus, doncs, i els mestres de la Llei demanaren a Jesús: -«¿Per què els vostres deixebles no segueixen la tradició dels ancians i mengen amb les mans impures?» Jesús els respongué: -«Isaïes tenia tota la raó quan va profetitzar de vosaltres, hipòcrites, tal com diu l'Escriptura: "Aquest poble m'honora amb els llavis, però el seu cor es manté enfora de mi. El culte que em dóna és en va, les doctrines que ensenyen són preceptes humans." Vosaltres abandonau els manaments de Déu per mantenir les tradicions dels homes.» Després cridà la gent i els deia: -«Escoltau-me tots i enteneu bé això que us dic: Res de lo que entra dins l'home des de fora el pot contaminar; només allò que surt de l'home el pot contaminar, perquè de dins l'home, és a dir, del seu cor, en surten els pensaments dolents que el porten a cometre fornicacions, robatoris, assassinats, adulteris, estafes, maldats, enganys, indecències, enveges, insults, arrogància, beneitura: tot això dolent surt de dins i és lo que contamina l'home.»

## Lectura del Libro del Deuteronomio 4, 1-2.6-8

Domingo XXII del tiempo ordinario

Habló Moisés al pueblo diciendo: -Ahora, Israel, escucha los mandatos y decretos que yo os mando cumplir. Así viviréis y entraréis a tomar posesión de la tierra que el Señor Dios de vuestros padres os va a dar. Estos mandatos son vuestra sabiduría y vuestra inteligencia a los ojos de los pueblos que, cuando tengan noticia de todos ellos, dirán: -Cierto que esta gran nación es un pueblo sabio e inteligente. Y, en efecto, ¿hay alguna nación tan grande que tenga los dioses tan cerca como lo está el Señor Dios de nosotros siempre que lo invocamos? Y, ¿cuál es la gran nación, cuyos mandatos y decretos sean tan justos como toda esta Ley que hoy os doy?

### Salmo responsorial (salmo 14)

Señor, ¿quién puede hospedarse en tu tienda?

### Lectura de la carta del apóstol Santiago 1, 17-18. 21b-22. 27

Queridos hermanos: Todo beneficio y todo don perfecto viene de arriba, del Padre de los astros, en el cual no hay fases ni períodos de sombra. Por propia iniciativa, con la Palabra de la verdad, nos engendró, para que seamos como la primicia de sus criaturas. Aceptad dócilmente la Palabra que ha sido plantada y es capaz de salvarnos. Llevadla a la práctica y no os limitéis a escucharla, engañándoos a vosotros mismos. La religión pura e intachable a los ojos de Dios Padre es ésta: visitar huérfanos y viudas en sus tribulaciones y no mancharse las manos con este mundo.

### Lectura del santo Evangelio según san Marcos 7, 1-8a. 14-15. 21-23

En aquel tiempo se acercó a Jesús un grupo de fariseos con algunos letrados de Jerusalén y vieron que algunos discípulos comían con manos impuras (es decir, sin lavarse las manos). (Los fariseos, como los demás judíos, no comen sin lavarse antes las manos, restregando bien, aferrándose a la tradición de sus mayores, y al volver de la plaza no comen sin lavarse antes, y se aferran a otras muchas tradiciones, de lavar vasos, jarras y ollas). Según eso, los fariseos y los letrados preguntaron a Jesús: -¿Por qué comen tus discípulos con manos impuras y no siguen tus discípulos la tradición de los mayores? Él les contestó: -Bien profetizó Isaías de vosotros, hipócritas, como está escrito: Este pueblo me honra con los labios, pero su corazón está lejos de mí. El culto que me dan está vacío, porque la doctrina que enseñan son preceptos humanos. Dejáis a un lado el mandamiento de Dios para aferraros a la tradición de los hombres. En otra ocasión llamó Jesús a la gente y les dijo: -Escuchad y entended todos: Nada que entre de fuera puede hacer al hombre impuro; lo que sale de dentro es lo que hace impuro al hombre. Porque de dentro del corazón del hombre salen los malos propósitos, las fornicaciones, robos, homicidios, adulterios, codicias, injusticias, fraudes, desenfreno, envidia, difamación, orgullo, frivolidad. Todas esas maldades salen de dentro y hacen al hombre impuro.